

KNIHA DANIEL
PODKLADY PRO LEKTORY BIBLICKÉHO STUDIJNÍHO SEMINÁŘE
Mark Finley

2. VÍRA, PLAMENY A CELOSVĚTOVÉ NAŘÍZENÍ

OPAKOVÁNÍ

Na počátku dnešního večerního studia si zopakujme, co jsme se naučili během minulých dvou setkání.

Jak si jistě vzpomínáte, Daniel 1. kap. popisuje událost z roku 605 př. Kr., kdy babylónský král Nebúkadnesar oblehl Jeruzalém, dobyl ho a odvedl Daniele a jeho tři přátele do zajetí. Tito zajatci opustili skromné poměry svých judských domovů, aby strávili tři roky ve škole při babylónském královském dvoře.

Da 1,8 nám říká, že Daniel si předsevzal sloužit Bohu i v cizině, nehledě na závažné následky, které z jeho rozhodnutí mohly vyplynout.

Da 1 nám ukazuje Danielovu věrnost zásadám, které pocházejí od pravého Boha. V této kapitole také nacházíme jakousi nesrovnalost. Jestliže je Bůh Židů všemocný, proč dopustil zkázu židovského hlavního města Jeruzaléma? Proč se také Daniel a jeho tři přátelé stali zajatci na babylónském dvoře? Ano, Daniel 1 klade závažné otázky, které se týkají pravého Boha a jeho jednání.

Ve druhé kapitole pak nacházíme velké vítězství Boha zajatých Židů, který dává Nebúkadnesarovi sen. Vzpomínáte si na něj? Co bylo jeho obsahem? Socha. Její hlava byla ze zlata, hrud' a paže ze stříbra, břicho a boky 2 mědi, stehna ze železa a nohy ze železa a hlíny. Král Nebúkadnesar tento sen zapomněl, a proto povolal věštce, zaklínače, čaroděje a hvězdopravce a řekl jim: „Přeji si, abyste mi oznámili sen, který se mi zdál minulou noc. Jsem přesvědčen, že má hluboký význam. Prikazuji vám, abyste mi tento sen oznámili a zjevíli jeho význam.“ Tito Nebúkadnesarovi odborníci, babylónský mozkový trust, však nemohli králi oznámit nic, přestože jim hrozila ztráta hlavy. Kde byla jejich proklamovaná moudrost a údajná schopnost oznámit budoucnost?

Druhá kapitola zjevuje naprostou nicotnost babylónské moudrosti na jedné straně a nadřazenost Boží moudrosti na straně druhé. Vždyť pouze Daniel, a to na základě spojení s nebesy, byl schopen vyjevit a vyložit králův sen.

Tato kapitola ukazuje, že jen Bůh zajatých Židů, který je také našim Bohem, je schopen předpovědět budoucnost. Proto Daniel 2 končí velkým vítězstvím Boha.

Připomeňme si, že Bůh v této kapitole předkládá náčrt světových dějin. Čtyři světové říše od doby Danielovy do naší: Babylónská, Médo-Perská, Řecká a Římská.

Jednou po takovémto studiu přišla jedna žena domů a tlumočila své poznatky svému manželovi. Nakonec říká: „Není to vzrušující, že nežijeme v době zlaté hlavy, stříbrné hrudi a paží, měděného břicha a boků nebo železných steh, ale těsně před příchodem Ježíše Krista?“

Ano, je to vzrušující zjištění, že žijeme v posledním úseku lidských dějin – podle proroctví Daniela 2. kap. – kdy kámen udeří do sochy a kdy Bůh zřídí své království.

O DVACET PĚT LET POZDĚJI

A teprve nyní přistoupíme k Danielovi 3. kap. V naši mysli máme uchovány některé časové údaje:

Kdy oblehl Nebúkadnesar Jeruzalém? V roce 605 před Kristem. Jak dlouho Daniel studoval na královské škole? Tři roky. Z toho plyne, že Daniel vysvětloval sen králi Nebúkadnesarovi asi v r. 602 př. Kr. Události třetí kapitoly se odehrály přibližně o 20–25 let později. To byla také doba, kdy se přihodilo něco významného. Konec Daniela 2. kap. hovoří o pozoruhodném Nebúkadnesarově činu:

„Král Daniela oslovil: „Vpravdě, váš Bůh je Bohem bohů a Pán králů, který odhaluje tajemství, neboť jsi mi dokázal toto tajemství odhalit.“ Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců.“ (Da 2,47.48)

Pohanský král Babylóna, král Nebúkadnesar, uznává moudrost pravého Boha. O dvacet let později však vidíme téhož krále, jak zapomíná na vznešenost a krásu výkladu, snu, který mu Bůh dal prostřednictvím Daniela.

Rád bych věděl, zda se také ve vašem životě projevil Bůh. Zda pro vás učinil něco neobvyklého. Jsem přesvědčen, že ano. A když se tak stalo, když jste pocítili Boží silu a vznešenost, jistě jste si řekli: „Na tuto zkušenost s Bohem nikdy nezapomenu!“ Jak ale roky plynuly, vědomí toho, co pro vás Bůh učinil, se vytrácelo. Ano, je možné že během času zapomeneme na to, co významného v našem životě Bůh udělal. Jestliže budeme nepozorní, zapomeneme na Boží skutky jako Nebúkadnesar.

DALŠÍ SOCHA

Da 3,1 stojí v naprostém protikladu k závěru druhé kapitoly. Všimněte si:

„Král Nebúkadnesar dal zhotovit zlatou sochu, jejíž výška byla šedesát loket a šířka šest loket. Postavil ji na pláni Dúra v babylónské krajině.“ (Da 3,1)

Jaké bylo téma druhé kapitoly? Velká socha. Třetí kapitola také začíná sochou. Jaký je však rozdíl mezi těmito dvěma sochami? Z čeho se skládala socha z Da 2? Z různých kovů. Hlava byla zlatá, hrud a paže stříbrné, břicho a boky měděné, stehna železná a nohy ze železa a hlíny.

Ve třetí kapitole je celá socha ze zlata. To je nápadný rozdíl. Daniel říká Nebúkadnesarovi, že jeho království je znázorněno zlatou hlavou. Po něm přijde další, stříbrné království, které bude nižší. Každý kov na soše z Da 2 představoval příslušné království. V třetí kapitole je celá socha ze zlata, jakoby Nebúkadnesar chtěl říci: „Ačkoli Bůh řekl, že mé zlaté království bude vystřídáno jiným, stříbrným, já učiním sochu celou ze zlata, protože mé království bude věčné.“

Je zajímavé, co se nachází na hliněné tabulce, kterou archeologové nedávno vykopali v Babylóně. „Babylón, království všech království, znamenitost celé země. Mé království. Nechť trvá navždy!“

Da 3 prozrazuje Nebúkadnesarovo přání, aby jeho království trvalo věčně. Tím, že zbudoval sochu na pláni Dúra, odmítl Nebúkadnesar Boží odhalení budoucnosti, jak je vylíčeno ve druhé kapitole. Podívejme se na tuto zlatou sochu blíže. Její výška byla šedesát loket a šířka šest loket. Kolik měřil jeden loket? Asi 45–60 cm. Představoval vzdálenost od lokte ke konečkům prstů žijícího panovníka, což bylo důvodem rozdílnosti různých loktů. Dejme tomu, že socha z Da 3 měřila kolem 30 m, a to samozřejmě včetně podstavce. Její šířka byla asi 3 m. Pro srovnání – známá socha Svobody v New Yorku měří přes 50 m, také včetně podstavce. Socha z pláň Dúra musela být fantastickou podívanou, protože rovina kolem Babylóna byla takřka jako mlat a zlatá, třicet metrů, vysoká socha se na ni musela vyjímat. A tuto sochu připravil Nebúkadnesar k posvěcení, aby všem znázorňovala věčnost Babylónské říše.

„Tehdy se shromáždili satrapové, zemští správcové a místodržitelé, poradci, správcové pokladu, soudcové, vysocí úředníci a všichni zmocněnci nad krajinami k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. Stáli proti soše, kterou postavil Nebúkadnesar.“ (Da 3,2)

Všichni stáli před sochou, kterou nechal vztyčit Nebúkadnesar. Tento mocný panovník pozval všechny svůj vládoucí aparát, aby reprezentoval poddané celé své říše. Všichni tito představitelé se měli poklonit před sochou. To je jednoznačně řečeno v Da 3,4:

„Hlasatel mocně volal: „Poroučí se vám, lidé různých národností a jazyků...” (Da 3,4)

TO NENÍ POUHÝ PŘÍBĚH

Než budeme pokračovat ve studiu třetí kapitoly, dovolte mi, abych vám připomenul, že kniha Daniel byla napsána pro zvláštní a mimořádný čas dějin světa.

Jedna věc je číst příběhy knihy Daniel jako události z velmi vzdálené minulosti, které nemají žádný vztah k dnešnímu životu. Například když vypravujeme znovu a znovu příběh o věrnosti Šadraka, Měšaka a Ábed-nega, jak se nepoklonili před sochou. Ale když chápeme tento příběh ve světle závěrečné světové krize, máme zcela rozdílný užitek ze studia. Ano, když tuto kapitolu vidíme více jako historický příběh, totiž jako předobraz nebo náznak událostí, které se mají brzy na naší planetě odehrát, pak se nám otevírá zcela nová cesta pochopení textu. Kniha Daniel má totiž zvláštní význam pro poslední dobu.

„A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží...” (Da 12,4)

Budete-li studovat knihu Daniel pozorně, objevíte v jejích dvanácti kapitolách sedm prorocství a sedm příběhů. Prorocství hovoří o vyvrcholení dějin. Chci, abyste mi dobře rozuměli. Ježíš řekl, že nikdo nezná den ani hodinu jeho příchodu. Proto nám ani kniha Daniel a její prorocství nesdělují čas Ježíšova příchodu. Když vám tedy někdo řekne, že konec světa nastane 19. července 2014, tak mu nevěřte.

Prorocství nám jen podávají události v časovém sledu, takže můžeme vědět, že se konec přibližuje. Můžeme tedy znát události, které se teprve stanou. A to je smysl prorocství – zjevit budoucí události Božímu lidu, aby se mohl připravit. V knize Daniel je sedm prorocství o událostech, které mají nastat před Ježíšovým příchodem. Prorocství nám říkají, kdy přijde, a příběhy – jak přijde. Příběhy nám zjevují potřebné charakterové vlastnosti pro čas konce. To potvrzují i některé příklady, které mají místo „doby konce“ „závěrečná krize“.

Když se tedy zabýváme Da 3, nestudujeme pouze historickou událost, která se stala ve velmi vzdálené minulosti, ale také událost, která nám hovoří k závěrečné krizi. Daniel 3 mluví o velké soše z pláně Dúra. Politická moc představená Babylónem:

1. Nutí všechny lidi k uctívání.
2. Její působení se týká útoku na osobní svobodu.
3. Poklonit se znamenalo uznat lidskou autoritu. Svědčí o tom Da 3,4: „Hlasatel mocně volal: „Poroučí se vám, lidé různých národností a jazyků“. Rozkaz byl jednoznačný, nedovoľoval výběr. Svobodná vůle člověka byla spoutána.
4. Jednalo se o celosvětové nařízení zahrnující každého v Babylónské říši. Mocný vládce světa vnutil bohoslužbu. Na pořadu byla otázka poslušnosti. Všichni se museli poklonit soše a nerespektovat Boží přikázání.
5. Církev a stát se spojily, aby vnutily tento dekret.

Zjevení 13. kapitola verše 15–17 hovoří o podobném rozkazu, který rovněž bude nařizovat bohoslužbu, a který bude vnucován Božímu lidu na konci času. Trest za neposlušnost tohoto rozkazu bude smrt. Ještě dnes večer porovnáme tato dvě nařízení a ukážeme si na jejich vzájemnou podobnost.

Uvědomte si tuto skutečnost: Ve druhé kapitole představovala zlatá hlava Babylónskou říši. Když se babylónští vládcové poklonili soše, ve skutečnosti vzdali čest králi Nebúkadnesarovi. Ve starém Babylóně byl král považován za jednoho z bohů. To platilo i o Nebúkadnesarovi, který nařídil uctívání sochy a tím i uctívání sebe. Ve starém Babylóně se spojil stát s církví, aby znásilnil svědomí a vnutil bohoslužbu. Na co se to vše vztahuje? Na závěrečnou krizi na konci času.

TŘI ODMÍTAJÍ

Když čteme Da 3, zjišťujeme, že všichni lidé se poklonili. Ovšem až na tři – na Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Bible to líčí těmito slovy:

„V té době přišli muži hvězdopřevodci a udali Judejce. Hlásili králi Nebúkadnesarovi: „Králi, navěky buď živ! Ty jsi, králi, vydal rozkaz, aby každý člověk, až uslyší hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padl a poklonil se před

zlatou sochou. Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpálené ohnivé pece. Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babylónské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí." „ (Da 3,8-12)

Proč se Šadrak, Měšak a Abed-nego nepoklonili? Proč se nepodřídili státnímu příkazu? Neučí Písmo, že máme respektovat zákony země? Neporušili výslovný biblický pokyn zaznamenaný v Ř 13,1.2? Proč se tedy Šadrak, Měšak a Abed-nego nepoklonili? Bylo to proto, že tito tři byli ve svém srdci rebelové proti státnímu zřízení? Nebo snad byli buřiči či disidenti? Byla to ta věčně nespokojená mládež?

VZTAH K VLÁDNÍ MOCI

Co učí Písmo o křesťanově zodpovědnosti vůči občanské vládě? Řím 13,1-3 říká: „Každý ať se podřizuje vládní moci..." O kterou vládní moc se jedná? O Boží či lidskou? Kontext dokazuje, že zde Pavel hovoří o lidské vládní moci.

„...neboť není moci, leč od Boha." To znamená, že neexistuje žádná vláda, která by nebyla od Boha. „Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha, takže ten, kdo se staví proti vládnoucí moci, vzpírá se Božímu řádu. Kdo se takto vzpírá, přivolává na sebe soud." (Ř 13,1-3)

Tyto verše hovoří o křesťanově poslušnosti vůči vládě. Ježíš Kristus přece řekl: „Odevzdávejte tedy to, co je císařovo, císaři a co je Boží, Bohu." Ježíš to sám potvrdil, když zaplatil daň. Ano, existuje oblast, v níž má stát autoritu. A křesťané jsou vyzýváni samým Bohem, aby tuto autoritu respektovali. Například, existují určitá omezení rychlosti a věřící je povinen respektovat tyto příkazy.

Jestliže však státní zákon je v rozporu s vyšším zákonem – Božím, má křesťan poslouchat onen vyšší zákon. To také vyjádřil Petr ve Sk 5,29. Bůh nedal státu právo, aby nutil své občany jednat proti jejich svědomí a přestupovat Boží zákon. Stát nemá takové právo. Ani nemá oprávnění uzákonit bohoslužbu nebo vytvořit takové podmínky, kdy respektování státu znamená neposlouchat Boha. Ve Sk 5,29 to Petr říká zřetelně: „Boha je třeba poslouchat, ne lidi."

V prvním století po Kristu, kdy římscí vládci vydali nařízení, že kázat Kristovo evangelium je nezákonné a protistátní, Petr řekl: „Ačkoli chceme respektovat světskou vládní moc, v tomto případě nemůžeme. Naše svědomí nám to nedovoluje, Nemůžeme jinak, než poslouchat Boha, a ne lidi."

Na pláni Dúra zbudoval Nebúkadnesar sochu a nařídil bohoslužbu. Poklonit se této soše však znamenalo pošlapat zřetelně Boží přikázání. A události v Dúra měly dokázat, že státně-církevní svazek má právo vydat Božímu lidu příkaz, aby jednal proti svému svědomí.

V tomto případě se jedná o překročení prvního a druhého přikázání Desatera: „Nebudeš mít jiného boha mimo mne..."

Kdyby Šadrak, Měšak a Abed-nego uposlechli státního nařízení a poklonili se na pláni Dúra, zřetelně by přestoupili první a druhé přikázání. A tak poslouchat Boha znamená neposlouchat Nebúkadnesara. Tito tři byli považováni za vlastizrádce, za protistátní živly, které se dopustily nezákonnosti. Pak byli obžalováni babylónskými mudrci a povoláni před krále.

HLEDÁNÍ PRAVDY

Když čteme o jednání Nebúkadnesara se Šadrakem, Měšakem a Abed-negem, zjišťujeme v jeho jednání určitý stupeň moudrosti. Kdybychom si v tomto vzali za příklad babylónského krále, vyřešili bychom většinu problémů, které vznikají na půdě mezilidských vztahů. Povšimněte si, co je napsané v Da 3,14:

„Nebúkadnesar se jich otázel...” (Da 3,14)

Nebúkadnesar nebyl při tom, když ti tři odmítli poklonit. Někdo jiný mu to donesl. Byli to kaldejští hvězdopurci, mozkový trust Babylóna, kteří hledali proti těm třem Židům záminku. Když se Šadrak, Měšak a Abed-nego nepoklonili, obžalovali je u krále. Ten se jich zeptal: „Je to tak? Je to pravda, co mi říkáte?” Nikdy jste neslyšeli, že kdosi slyšel povídat někoho, který slyšel povídat dalšího, že slyšel jiného povídat o vás? A protože jste slyšeli povídat osobu, která slyšela, atd. – to vás rozčílilo. Zde pohanský král ukázal rozvášnou moudrost. Zeptal se přím těch, kterých se to týkalo: „To, co jsem slyšel, je pravda?” Zde dává Písmo poučení. Jestliže jsem se dověděl o sobě nějakou zprávu z třetí ruky, která třeba neodpovídá pravdě, je to důvod k tomu, abych se rozčiloval? Nebo je lepší, když upozoruji odcizení či trhlínu mezi mnou a někým jiným, že přijdu za dotyčným a s křesťanskou laskavostí začnu řešit problém? Není lepší, když řekneme: „Víš, existuje něco, co se mne dotýká. Může to být pomluva, ale slyšel jsem to a to a ptám se tě, co je na tom pravdy. Jestliže tomu tak je, jak mohu napravit situaci?”

Podobně radí Ježíš v Mt 18,15: „Když tvůj bratr zhřeší...”

Kolik přátelství by bylo zachráněno, kdybychom se místo obviňování někoho před jiným všichni řídili tímto jasným biblickým příkazem.

DRUHÁ MOŽNOST

Všimněte si, že král Nebúkadnesar nejedná naprosto despoticky:

„Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal?” (Da 3,15)

Nebúkadnesar říká: „Uvědomujete si závažnost toho, že jste se nepoklonili?” Představte si situaci, kdy slavnost byla přerušena a každý očekává, co se stane s těmi třemi, kteří se nepoklonili. Nebúkadnesar říká: „Podívejte se, nenuťte mne, abych proti vám musel zakročit. Když tentokrát uslyšíte hudbu, pokloňte se.”

Zapamatujte si jejich nevšední odpověď:

„Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď...” (Da 3,16)

Ti tři věděli ještě před tím, než přišli na plán Dúra, co udělají. Ano, dříve než přišli před zlatou sochu, rozhodli se ve svém srdci. Pak už na pláni Dúra Měšak nestrkal do Abed-nega a neříkal mu: „Podívej se, každý se sklání, co uděláme my?” To jim bylo jasné už předem. Jíž před příchodem na místo věděli, co udělají. Nehledě na to, co se stane, chtěli být věrní Bohu.

I v našem životě musíme činit obdobná rozhodnutí. Jestliže však čekáme až do rozhodného okamžiku, může se stát, že budeme ovlivněni davem, abychom obětovali zásady svědomí a vzdali se věrnosti Bohu. Ano, existují tlaky

určitého prostředí, že když nejste předem pevně rozhodnutí, co uděláte, ovlivní vás, abyste obětovali čestnost, zásadovost či věrnost. Ti tři Židé byli rozhodnutí již dříve. Věděli, co udělají, když jim bude nařízeno na pláni Dúra, aby se poklonili soše. Dříve, než přišli, na tichém místě modlitby sklonili svá kolena a svěřili své životy Bohu. Žádali ho o sílu, aby mohli zůstat věrni za každou cenu. „Není nám třeba dávat ti odpověď. My jsme se již rozhodli.“

„Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. 18 Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.“ (Da 3,17.18)

Ti tři řekli; „Jestliže si Bůh přeje, vysvobodí nás. Jestliže ne, chceme podstoupit i smrt v rozpálené ohnivé peci. Raději chceme ztratit své životy a zůstat věrni, než obdržet nejpřednější místa v království a být nevěrní.“ Tito tři se postavili tváří v tvář smrti.

Jsou někteří křesťané, kteří šíří falešný, i když populární dojem: „Jestliže zůstanete věrni Bohu, nepotká vás v životě žádný problém.“ Tito křesťané tvrdí, že když přijmete Ježíše, váš život se bude podobat procházce růžovým sadem. Ježíš je pro ně všelék na zdraví a nedostatek.

Existuje takové křesťanství? Všimněte si apoštola Pavla. V 2 K 11 píše o tom, co všechno jako křesťan zakusil: „... ve vězení jsem byl vícekrát...“ (2 K 11,23-25)

Můžeme potom říkat lidem, že když přijmou Ježíše, jejich život se stane procházkou růžovým sadem? Je těžko připustit takovéto tvrzení, když se díváme na ony tři Židy, jak stojí před rozpálenou ohnivou pecí! Museli čelit skutečným problémům. K tomu nás také vede křesťanství. Neodstraňuje problémy, ale dává sílu je překonat.

Rozdíl mezi křesťanem a nekřesťanem není v tom, že první nikdy ne onemocní a druhý ano, že první nemá finanční či rodinné problémy a druhý je má i za něj. To neodpovídá poselství Bible. Písmo líčí křesťana jako o toho, který v Kristu a s jeho pomocí a silou čelí každému problému. Písmo líčí Krista jako toho, který je se třemi Židy v problému, v těžkosti a v konfliktu s Nebúkadnesarem. A ne jako toho, který veškerý problém odstraňuje. Kristus je s těmi, kteří jsou v „ohni“. Pomáhá těm, kteří jsou jako lidé slabí a křehcí. S touto vírou ti tři přistupují k ohnivé peci.

Co je to víra? Jak bychom definovali víru podle Bible? Víra je vztah k Bohu, který je založen na důvěře. Vede člověka k tomu, aby činil to, co Bůh požaduje, nehledě na následky. Věří tomu, co Bůh řekl jen proto, že to řekl. Bezmezná důvěřuje, že Bůh je schopen učinit to, co slíbil.“

„Tu se Nebúkadnesar velice rozlítil a výraz jeho tváře se vůči Šadrakovi, Méšakovi a Abed-negovi změnil. Rozkázal vytopit pec sedmkrát víc, než se obvykle vytápěla. 20 Mužům, statečným bohatýrům, kteří byli v jeho vojsku, rozkázal Šadraka, Méšaka a Abed-nega svázat a vhodit je do rozpálené ohnivé pece.“ (Da 3,19.20)

Nepřehlédněte naučení. V Babylóně je zbudována socha. Církev a stát se sjednotily, Falešná bohoslužba je pod hrozbou smrti vynucena celosvětovým nařízením. Pec je sedmkrát více rozpálena než kdy jindy v minulosti. Přichází ohnivá zkouška, jaká neměla v minulosti obdoby. Pec je rozpálena sedmkrát více. Boží následovníci budou muset čelit krizi, která se týká Božích přikázání, tyranie a vnucené bohoslužby.

ZÁVĚREČNÁ KRIZE

Někteří mohou namítnout, že přeháním. Bude za zkušenost z Daniela 3 opakovat v celosvětovém měřítku? Častokrát, se při tomto studiu stává, že se někdo zeptá: „Co si mám myslet o příchodu diktátora světového formátu, o kterém se píše v knize Zjevení?" A častokrát se stává, že lidé pak chtějí strávit zbytek večera nad podobnými otázkami. Zpravidla odpovídám: Jedním z důvodů, proč je kniha Zjevení tak zmateně chápána, je to, že málo lidí rozumí knize Daniel. Daniele a Zjevení musíme studovat zároveň. Brzy uvidíte, že vůbec nepřeháním.

Zopakujme si: Co je vztyčeno na pláni Dúra? Babylónská socha. Co se přihodilo? Tři muži byli nuceni k bohoslužbě, aby pod hrozbou smrti uctívali sochu Babylóna.

A nyní to srovnáme se Zj 13,15-17:

„Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluví a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména."

Co se stalo v čase starého Babylóna? Byla vytvořena socha, a každý, kdo neuctíval tuto babylónskou sochu, měl být zabit. Tento princip se znovu opakuje v posledních dnech lidských dějin. Kniha Zjevení ličí tuto budoucí dobu. Znovu se spojí církve se státem. Znovu bude pod trestem smrti vyžadována bohoslužba. Kniha Zjevení zřetelně objasňuje Boží plány a odhaluje satanovu strategii. Chtěl jsem pouze, abyste si všimli paralelismu mezi knihou Daniele a Zjevení. Později se zastavíme ještě jednou u závěrečné krize a seznámíme se s podrobnějšími detaily.

ČTYŘI V OHNI

Znovu se vraťme do 3. kapitoly knihy Daniel. Šadrak Měšak a Abed-nego jsou uvrženi do rozpálené ohnivé pece.

„A ti tři muži, Šadrak, Měšak a Abed-nego, padli svázaní do rozpálené ohnivé pece. Tu král Nebúkadnesar užasl a chvatně vstal. Otázal se královské rady: „Což jsme nevhodili do ohně tři svázané muže?" Odpověděli králi: „Jistěže, králi." Král zvolal: „Hle, vidím čtyři muže, jsou rozvázaní a procházejí se uprostřed ohně bez jakékoli úhony. Ten čtvrtý se svým vzhledem podobá božímu synu." (Da 3,23-25)

Není to dobrá zpráva? Šadra, Měšak a Abed-nego byli uvrženi do ohnivé pece, ale Pán Ježíš Kristus nepřipustil, aby procházeli touto ohnivou zkouškou sami. On sám byl v této zkoušce s nimi. V oné budoucí zkoušce, která bude ohnivější než jakákoli předtím v dějinách, bude Ježíš se svým lidem, aby jej posiloval, podpíral a nakonec vysvobodil. Oheň třem Židům neublížil, jen je zbavil pout. Do ohně byli vhozeni svázaní a vyšli rozvázaní. Každá ohnivá zkouška života stravuje pouze naši pozemskost.

„I přistoupil Nebúkadnesar k otvoru rozpálené ohnivé pece a zvolal: „Šadraku, Měšaku a Abed-nego, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojďte sem!" Šadrak, Měšak a Abed-nego vyšli z ohně." (Da 3,26)

Když tito tři byli vhozeni do rozpálené ohnivé pece, Nebúkadnesar je obvinil z toho, že se vzbouřili proti vládě, ale nyní je označil za "služebníky Boha nejvyššího". Je zajímavé, jak Bůh vše proměnil. Z vlastizrádců učinil „služebníky Boha nejvyššího". Nikdy nemůžeme odhadnout vliv našeho svědectví na ostatní, když ve zkoušce zůstaneme věrní a oddaní Bohu.

BŮH VYSVOBOZUJE

Pokračujeme ve čtení Da 3,27.28:

„Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm. 28 Nebúkadnesar zvolal: „Požehnán buď Bůh Šadrakův, Méšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než Bohu svému." (Da 3,27.28)

Ve druhé kapitole byl Nebúkadnesar nucen přiznat, že pouze pravý Bůh může zjevit, budoucnost a objasnit tajemství prorocství. Ve třetí kapitole byl Nebúkadnesar nucen přiznat, že pouze Bůh je schopen zachránit. Ve třetí kapitole je Bůh vylíčen jako pravý Vykupitel a Spasitel.

Nevím, jakým problémům ve svém životě musíte čelit vy. Je možné, že je tu někdo, kdo přichází z domova, kde existuje skutečný problém. Rodinné problémy dnes stravují radost mnoha lidí. Je možné, že se zde dnes večer nachází někdo s touto bolestí. Avšak tato kapitola knihy Daniel představuje Boha, který má moc vysvobodit. Bůh určitě vysvobodí z každého problému. Je možné, že se zde dnes večer nachází někdo, kdo bojuje dlouhá léta s alkoholem. Tento příběh představuje Boha, který má moc vysvobodit. Je možné, že se zde dnes večer nachází někdo, kdo pod vlivem Ducha svátého zatoužil odložit kouření. Pokoušeli jste se toho zanechat, ale nepodařilo se to. Bůh má však moc vysvobodit i vás. Je možné, že se zde dnes večer nachází někdo, kdo neúspěšně zápasí se svou zlou povahou, nekontrolovatelným hněvem, už dlouhá léta. Třetí kapitola knihy Daniel představuje Boha, který má moc vás vysvobodit a darovat vám trpělivou a milou povahu. Není to dobrá zpráva? Náš příběh líčí Boha, který bude uprostřed ohnivé zkoušky v budoucnosti, který je uprostřed našich současných problémů, a který má moc vysvobodit. Bůh, kterému sloužíme, je dostatečně silný, aby nám pomohl v každém problému a v každé těžkosti, se kterou se setkáváme v našich životech.

Třetí kapitola končí pohledem na Boží vítězství, které uznává i král Nebúkadnesar:

Vydávám rozkaz: Kdokoli z lidí kterékoli národnosti a jazyka by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Méšakovu a Abed-negovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprostit jako tento Bůh." (Da 3,29)

Myslíte, že to byl dobrý rozkaz? Ptejme se jinak. Dejme tomu, že vaše vláda vydala zákon, který bude požadovat, aby se každý člověk stal křesťanem. Myslíte si, že by to bylo správné? Předpokládejme, že vláda některé země chce vymýtit kriminalitu a nařídí, aby každý přijal a uctíval Ježíše. Uctívání by bylo uzákoněno a každý, kdo by tak nečinil, by byl odsouzen k

trestu smrti. Kdo z vás se domnívá, že by to byla dobrá věc? Ovšem Nebúkadnesar si myslel, že je to dobrá věc.

Kdyby si Bůh chtěl vynutit uctívání, nemohl již na počátku přinutit anděly, aby ho poslouchali? Nemohl je již na počátku zbavit svobodného rozhodování? Jestliže si Bůh přál vynucenou bohoslužbu, učinil by tak na počátku před dlouhými věky. Zařídil by to tak, aby se ani Lucifer ani andělé nemohli vzbouřit. Jedno z nejzákladnějších biblických naučení je, že Bůh nás obdařil svobodnou vůlí. I když se lidé špatně rozhodnou, Bůh je nezbavuje této svobody. Bůh respektuje svobodné rozhodnutí. Co je to, co vás skutečně tvoří jako osobnost? Mohli jste si vybrat rodiče, barvu očí či pleti? Co z vás činí individualitu? Je to vaše výška, atd.? Ne. Je to vaše schopnost svobodně se rozhodovat. Jste svobodná morální bytost. Volba a používání svobodné vůle ve vás rozvíjí osobnost a charakter. Bůh lásky si přeje, aby bohoslužba vycházela z dobrovolného rozhodnutí se, a ne z přinucení. Tak končí třetí kapitola – vítězstvím pravého Boha a náznakem, že v Nebúkadnesarově srdci je stále něco, co potřebuje změnu.

Když osobně studuji Nebúkadnesarův příběh, dává mi to sílu. Jestliže to tomuto pohanskému králi trvalo 30 let, aby se změnil, a Bůh se po těchto 30 let nevzdaloval, domníváte se, že Bohu s vámi došla trpělivost, když jste do této doby nebyli úspěšní? Myslete na Nebúkadnesarův příběh.

Příště se budeme zabývat jedním z největších příběhů obrácení v celé Bibli, příběhem, který líčí Boží dílo v Nebúkadnesarově mysli během 35 let. Dílo, jež nakonec přineslo ovoce. Nedejte si tuto příležitost ujít.

ZÁVĚR

„Otče, chceme Ti poděkovat za to, že jsi Bůh, který má moc vysvobodit. Děkuji Ti, Otče, že jsi schopen nás vysvobodit z jakéhokoli problému či z jakékoli těžkosti. Myslíme na budoucnost, kdy bude vydáno nařízení a lidská mysl a vůle budou znásilňovány a kdy bude znovu vynucována bohoslužba. Otče, prosíme Tě, nauč nás, abychom Ti byli věrní, oddaní a pro Tebe odvážní v době, kdy krize vyvrcholí. Děkujeme Ti, Otče, že nás učíš, abychom Ti důvěřovali uprostřed každodenních problémů. Děkujeme Ti, že onen čtvrtý, který byl s židovskými muži uprostřed pece, že onen Ježíš Kristus bude také s námi. O to Tě prosíme v Ježíšově jménu. Amen.“